

Respekt veur meensken en de omgeving In gesprek mit Cobie de Boer

Jan Koops

Ik wil best mitwarken, mar ik wete niet of ik wel een boeiend verhael heb; schreef Cobie de Boer m'j. "Even heur naeme goegelen en ie kommen heur tegen ... !" Dat was de raad die ik van iene kregen hadde. Now vul dat goegelrisseltaot wat of, mar et blijkt dat Cobie genoeg daon het en nóg dot om ommedaenken veur te hebben.

'Ik vuul mi'j hielemaole Hoevener,' zegt Cobie, 'mar ik bin eins Noordwooldiger: Et plak waar zij as Cobie Hoeksma in 1960 geboren is, ligt krek an de Noordwooldiger kaante van de greens mit De Hoeve. Daar woont now Cobie heur breur. Zeis woont zij daar schuin tegenover. Cobie: 'En weer even veerderop wonen mien oolden. Die bin 85 en 89 en wonen daar nog zelsstaendig. Ze hebben wel zorg neudig mar et is vanzels prachtig dawwe hier zo bi'j mekeer wonen. Vroeger was dat gebruikelik, mar tegenwoordig niet altied meer: Cobie en heur man Jan hebben drie kiender van 24, 26 en 28 jaor waarvan de jongste nog thuis woont. De aandere twieje wonen ok op 'e Hoeve. 'De jongeren hebben hier een hechte vrienden klub.'

Cobie gong naor de MAVO in Noordwoolde; ze hadde wel HAVO doen kund, mar dan mos ze naor Et Vene of Stienwiek en dat zag ze niet zitten. 'Ik kwam van een kleine schoele en vun et al spannend genoeg en gao naor Noordwoolde. Laeter is et d'r toch nog van kommen en dee Cobie de HAVO-top mit de Pedagogische Akedemie in Et Vene. 'Mar in die tied weren de baenen niet veur et uutzuken in et onderwies, dat ik hebbe de eerste drie jaor nao et afstuderen alderhaande invaalwark daon en de akte Speciaal Onderwies d'r bi'j haeld. Op mien 24-ste kon ik een baene kriegen op een schoele veur Speciaal Onderwies 'De Witakkerschool ' in Rijs in Gaasterlaand en bin ik in Sloten wonen gaon. Et wark in Rijs was zwaar; d'r weren vule kiender mit perblemen thuis en daor koj' mu ui lik een relaosie mit opbouwen. Mar een hecht team dat saemen stark was, maekte et warken daar mooi. Doe ik es over ien en aander mit de direkteur an de praat raekte en

zee wat d'r allemaole gebeurde doe vreug hi'j mi'j: "Of heb ie ze allemaole nog binnen de vier muren?" Hi'j dochte dat ik al lange goenend votstuurd hebben zol. We hebben ok een tiedlang een maegien uut Rijs had dat wel es weekaenden bi'j oons thuus was. Dan kuj' toch nog wat veur zoe'n kiend betekenen.

Toch bleef De Hoeve trekken en bin ze, ze was intied trouwd mit Jan, op 'e Klaeterlaene in De Hoeve belaand. In 1989 kochten ze et huus daar ze now nog wonen. Et huus dat in 1985 weer opbouwd is, naodat et boerderi'jgien dat d'r ston deur blikseminslag ofbraand was. In de loop van de tied hebben wi'j nog wat kleine kavelties grond in eigendom overneumen. De grote schure die d'r naast staat is ok van oons. Daar staan vule spullen van et dörp in: taofels, stoelen, tenten en zoks-zowat.'

'Uuteindelijk wodde mi' dudelik dat ik niet tot mien 65-ste in Rijs warken blieven wol en he'k solseteerd en belaande op 'e schoele van Ooldelaemer en sund twie jaor stao ik an de schoele van Ooldetriene; van beide schoeien bin ik wel kultuurkoördinator. Mien droom het altied west, en nog wel een betien, om in de zorg warken te gaon, mar zonder ervering in die zorg en specifieke opleidings koj' daar niet makkelijk tussen. Ik gao daar in de toekomst vast hiel vule vri'jwilligerswark doen.

'Ik warke graeg in et onderwies, mar al die veraanderings valen mi'j wel es zwaor. Et kost mi'j muuite de ni'jste ontwikkelings op te pakken, veural as et om digitale ontwikkelings gaot. Jongere kollega's pakken zoks zomar op. Op De Lamer was et tredisie om elk jaor een schoelebried hiemkundeprojekt te doen en zodoende koj' in anraeking mit de Schrieversronte. Et aflopen jaor hewwe saemmen een projekt uutwarkt; ok mit hulpe van de Plaetselike Belangen van Ooldelaemer en Ni'jlaemer; dit is waor et neffens mi'j omme dri'jt in et onderwies: een dörpsschoele die een centraal plak innemt in et dörp waordeur prachtige aktiviteiten tot staand kommen.

In oons laeste prejekt schreef Sietske Bloemhoff Piepmoesverhaelen die pasten bij Ooldelaemer; elke dag een ni'j verhael over een aander thema en de kiender kregen daansles om ien en aander uut te beien. Dat wodde de laeste dag veur de oolden en ere belangstellenden prissenteed.

En twie jaor leden was d'r een geslaegde Stellingwarver Dag in heur woon plak. Anslutende volgde zi'j de Snuffelkursus Stellingwarfs. Cobie: 'Ik vien et hiel belang riek dat et kultuureigene van de streek bestaan blift. Dat is niet alliend de tael, mar ok de geschiedenis en de omgeving. D'r wo'n op 'e Hoeve niet vule kiender meer in et Stellingwarfs opvoeded. Dat deden wi'j bi'j oonze ooldste nog wel: him Stellingwarfs praoten leren. Mar doe hi'j naor de peuterzael in Noordwoolde gong konnen ze him niet verstaan! Now praoten wi'j tegen de kiender Stellingwarfs, mar zi'j praoten Nederlaans weeromme.

Veur mi'j gaot et d'r veural omme de kiender respekt veur meensken en veur de omgeving bi'j te brengen. Daoromme is et ok zo belang riek dat zoe'n dörp as De Hoeve een eigen schoele hoolt. In de tied dat oonze kiender die leeftied hadden, zatten d'r wel tachtig kiender op schoele. _Now schommelt et zowat om de ondergreens van 35 leerlingen. Aj' niet in et eigen dorp naor schoele gaon dan raekt ok de biening mit et dörp en de interesse veur de eigen dörpskultuur op 'e achtergrond. En dat zol niet moeten:

'De Hoeve het pakweg 400 inwoners, mar wel een bluiend verieningsleven. Liekewel, de körfbalklub is fuseerd mit Forward en Leonidas. Aj' kleinder wodden ontkom ie niet an die ontwikkelings. Oolderen zien dan vaeke aepen en beren, mar de jeugd is daar fleksibel in. Zels körfbal ik nog in et gezaemenlike midweekteam van De Hoeve en Leonidas: Cobie is zeis ok aktief in de gemienschap van De Hoeve. Ze het lange in et bestuur van de körfbalverieninge zeten en zit now in de kantinekemmissie van et dörpshuus. Zi'j hoolt de

planning van de zaelruimte in de gaten en regelt de vri'jwilligers veur et schoneholen en de barbemannig.

'Ok zit ik in de al meer as tien jaor bestaande Gruunkemmissie van De Hoeve. Die wodde opricht vanuut Plaetselik Belang en het as doel de omgeving netties te hopen, te zorgen veur herplaant as d'r bomen kapt binnen, et plaanten van bloembollen, organiseren van ekskursies, kotomme alles wat te maeken het mit et gruun van et dörp. Oonze grootste taeke is et verzorgen van aktiviteiten veur et natuurkluppien 'De Woudlopers', waarveur we zes keer in et jaor een aorige netuuraktiviteit organiseren.'

Naost heur baene in et onderwies en de drokte binnen et verieningsleven blift d'r weinig tied over.

'Ik vervele mi'j nooit. Wi'j hebben een grote tuun, mar ik kom d'r haost niet an toe om die goed te onderholen. Wel doen wi'j de tuun van mien oolden. Zi'j pasten vroeger op oonze kiender, now moe'n wi'j wat op heur passen. Et zol mooi wezen as zi'j zo lange meugeilk zelsstaendig wonen blieven kunnen. As d'r nog wat tied overblift, dan fietsen en kuieren wi'j graeg. En in de vekaansie een boek lezen: En tussen de bedrieven deur lest Cobie disse Ovend die ze van heur oolden krigt.